

Vendégeim

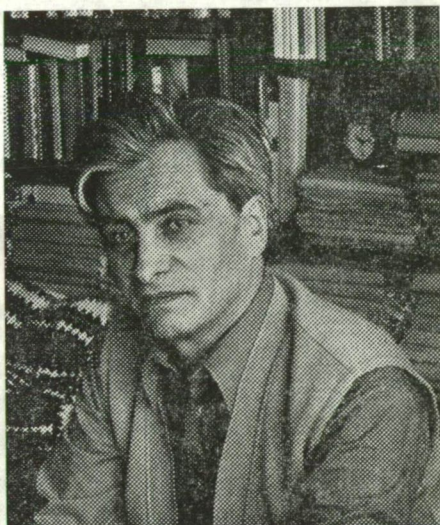
„NYITVA AZ AJTÓM, LÉPJETEK BE...”

„Ha fölszólítást kapnék az utókortól, kíséreljem meg Illyés Gyulát egyetlen jelkép vagy egyetlen címer sugárzó megvilágításába odaállítani, belebuknék. Semmilyen költői hasonlattal sem tudnám magamat kivágni, mert Illyést ott lehet igazán bemutatni, ahol éppen van.”

(Illyés Gyula)

„Másodszori odafigyelésemet az anyanyelvre Csanádi Imrének köszönhetem, ki földim, falumbelím vagy az otthoni fennebb stílus választékosságával élve, szintén zámolyi illetőségű.”

(Találkozásaim az anyanyelvvél)

„E kezdeti és ösztönös indulataimat végül is egy barátság fogta mederbe: ezerkilencszázhatvannyolcban megismerkedtem Kallós Zoltánnal. Ő is hallott már népköltészeti vonzalmairól, sőt olvasta is ballada-tanulmányomat s a népdalok szürrealisztikus jellegéről szóló fejtegetéseimet...”

(Tenger és diólevél)

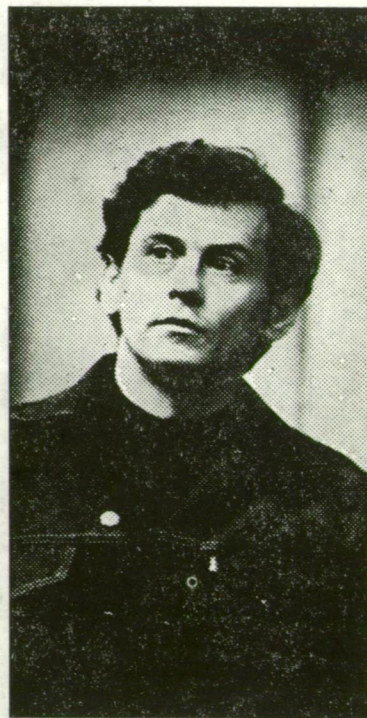
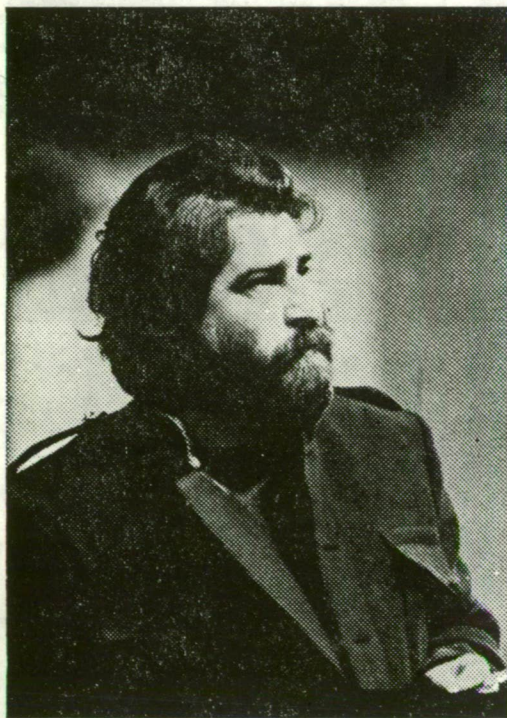
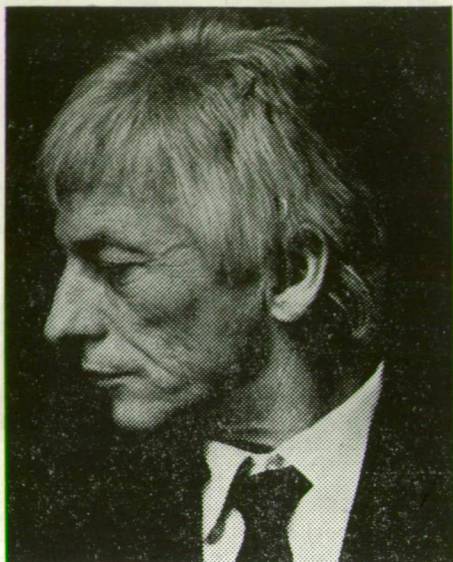

„Testet ölthet az ige, ha tud« —
mondták a Menyegző ruganyos vé-
nei. Mi már tudjuk, hogy Nagy
László verseiben testet öltött.”

(Elérte a láng a képzeletet)

„Az a hat játékfilm s az a néhány
útszélre sodródó forgatókönyv, ame-
lyen Kósa és Sára neve mellett ott
szerénytelenkedik az én nevem is,
nemcsak a szakma és a nyilvánosság
előtt, de saját kérgesedő szigorúsá-
gom előtt is, följogosítana arra, hogy
filmírónak érezzem magam. A vers-
íróval egy bőrbe kötött filmesnek . . .”

(Egy félfordulat hátrafelé)

„Eszembe jut egy Tornai-vers:
 »Szükségem van a boldogtalanságra,
 homokba rakott acélcsapdára,
 a szabadulásért leharapom a lábam...«
 Tízegynéhány éve írta. A vers, címe
 szerint, Bartókról szól, de én csak
 erre a három kezdősorára emlékszem
 hibátlanul. Nyilván visszhangot éb-
 resztett bennem. Ezek az idők voltak
 azok a sokat emlegetett hatvanas
 évek! A teljesebb kinyílás és kinyúj-
 tózás évei!”

(Kórház után)

„Gyere, Örömrontó Angyal küldött-
 je, te bor-tócsák közt száguldó mo-
 toros, a bőröd benzinszagú, halálsza-
 gú, megérkezésed: seb s üszkösödés
 ellen kiáltó száj is. A Kárpátok ke-
 ménygallérját gombold ki nyakad
 körül.”

(Páskándi Gézának)

„S te Apa s te Apának Fia, gyertek
 ti is!
 véső-karúak, koronás gyökerek
 szobrászai,
 a házam teli tuskókkal, kezetek
 hiányával.”

(Vendégeim)

